48.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 11 December.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elken regel daarboven .. Ct., behalve 35 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

NIEUWSTIJDINGEN.

DUITSCHLAND.

…EN, den 5. December. Nadat onze nabuurstad Burt… zich reeds sedert eenigen tijd verheugen mogt in de …ng der gemeente-inrigting en door de openbaarmaking … beraadslagingen een verblijdend blijk van haar edel …n naar licht en vooruitgang gaf, is gisteren ook bij … nieuwe gemeente-inrigting tot stand en in werking ge… geworden. De opper-burgemeester hield eene rede, …n hij, onder anderen, verklaarde, dat er aldra eene …issie zou benoemd worden, belast met de redactie van … den gemeente-raad behandelde, welker verslag als… …ou publiek gemaakt worden. (Onze Duitsche buren … ons in alles voor!)

In den nacht van 23. November is te Berlijn een …gewoon prachtig luchtverschijnsel waargenomen. Het zoo men verhaalt, ongeveer 20 minuten na 1 uur, …de kamer van den berigtgever plotseling zoo helder …t werd, dat het scheen, zoo vervolgt hij, als stroomde …vuurzee door de straat. Op het oogenblik echter trok …roep vuur aan den hemel mijn aandacht, en hoe… …de ruiten van het raam zeer beslagen waren, zoo was …de glans van dit meteoor zoo intentief, dat zij mijne … verblindde. De lucht was zoo helder en de sterren …iden zoo levendig, dat het gezigt van het verschijn… … midden van deze stille pracht een buitengewonen …k maakte. Het bleef ruim acht minuten onbewege… …op dezelfde plaats staan, veranderde toen in een hoek …orts in een cirkel, zoo dat men vermoeden kon, dat …lichtmassa door stroomingen werd bewogen. Het me… …stond in eene noordwestelijke rigting, 60 graden … den horizont en ging met geenerlei geluid gepaard.

ENGELAND.

Een tweegevecht of boxpartij tusschen een man en …vrouw, door *the Morning Chronicle* medegedeeld, …t een staaltje op van de overgeblevene Engelsche bar…rhheid. Te Breache-row East-Wood kwamen de twee …jen bijeen; de vrouw was groot en de man klein van …lte. Duizende toeschouwers omringden het strijdperk. …gevecht duurde bijna een uur en werd 15 malen met …e woede hernieuwd. De vrouw had spoedig blaauwe …en bloedenden neus; doch de man kreeg op zijne beurt …nte stompen op borst en hoofd. Bij den 15e aanval …ng hij onder het linkeroor een slag, waardoor hij ter …stortte. Het gejuich hierover was algemeen, en de …res werd met hare blaauwe oogen en dik geslagen gezigt …verwinnares uitgeroepen. Een voorbeeld der verbetering …eden!

De Iersche dagbladen deelen bedroevende bijzonder… … mede nopens de ellende, die de behoefte in de graaf…pen Cork en Kilkenny heeft teweeg gebragt. In een … van laatstgenoemd graafschap, vond men de lijken … vrouw en harer drie kinderen in eene sloot. De lijk…ing deed zien, dat zij in de laatste vier-en-twintig … geen voedsel genoten hadden. Te Kilkenny viel een …ard voor het werkhuis dood. De jury van onderzoek …aarde, dat hij den hongerdood was gestorven. Te Glan… en Skiberren, zijn ook menschen van honger gestor… De nood moet wel ten top gestegen zijn; want een …, opgenomen in een dagblad van Cork, meldt, dat …onderden letterlijk op het punt staan, van honger te …en.

De beroemde uitvinding van kapitein *Warner*, waar… …nen zoo veel gesproken heeft, is eindelijk in Engeland …rdeeld geworden, ten gevolge de proefnemingen die, …t bijwezen der marine, artillerie en genie, gemaakt … De grootmeester der artillerie, markies *d'Anglesey*, …voor deze proefnemingen eene plaats aangeduid in zijn eigendom van het eiland Anglesey. Het was een dal van acht mijlen lang, aan het einde van hetwelk zich een alleenstaande boom bevond, waarvan men de juiste afstandplaats aan den heer *Warner* had opgegeven. Twee commissarissen gingen op behoorlijke afstanden staan, om het resultaat op te merken. Na eenigen tijd, die door den heer *Warner* aangewend werd, om op eene allerbedekste wijze zijne voorbereidsels te maken, had de ontploffing plaats, maar het voortgeworpene ligchaam viel verre van het doel; verscheidene andere proefnemingen waren vruchteloos, maar nooit kon een grooteren afstand dan drie mijlen (een uur) bereikt worden. Na deze proefnemingen, bekende de heer *Warner*, dat hij in zijne proefnemingen mislukt was, en het onderzoek was geëindigd. Een der officiers was zoodanig overtuigd, dat kapitein *Warner* niet zoude slagen, dat hij gedurende de ontploffing onder den boom was gaan staan.

FRANKRIJK.

— Te Lansac, eene gemeenten bij Bordeaux, heeft men wederom een voorbeeld gehad van het gevaar van overhaastige begravingen. De vrouw van eenen rijken pachter, die vier-en-twintig uren schijndood had gelegen, werd op het kerkhof ter aarde besteld. Twee of drie uren nadat de put was toegedaan, kwam de koster daar voorbij, en hoorde als een gezucht van onder den grond komen. Men haastte zich den put en de kist te openen; het lijk was nog warm, en gaf teekens van leven, maar niet van bewustzijn. Doch een paar uren daarna overleed de ongelukkige werkelijk.

— Men verzekert dat de roovers, die de diligence van Bourges op Chateauroux uitgeplunderd hebben, gevat zijn geworden, op het oogenblik dat zij eene der barrieres wilden uitrijden; het geroofde geld zouden zijn bij zich hebben gehad.

— Te Saint Marcellin, in het departement de l'Isère, heeft dezer dagen een grijsaard, geboortig van 1730 en alzoo van 116 jaren oud, een zijner achter-kleindochtertjes ten doop gehouden. Hij velust eenen grooten angst voor de conscriptie te hebben; want, zegt hij, de eeuw die ik achter den rug heb, zal men misschien ter zijde stellen, en mij, wanneer ik nu op nieuw mijn 20ste jaar bereikt zal hebben, welligt onder de vanen roepen.

— Te Vihiers, in het fransch departement der Maine-en-Loire, is een dubbel onheil gebeurd, hetwelk tot les mag verstrekken voor degenen die zich door vrees en angst laten beheerschen. Eene liefhebber van oudheden, de heer *Boucheron*, verbeeldde zich gedurig, dat zijne rijke verzameling door dieven stond geroofd te worden. Sinds lang was hij weduwnaar, en had in zijne twintigjarige dochter, een knap en lief meisje, eenen tweeden schat. *Ernestine Boucheron*, om haren grijzen vader te blijven oppassen en verzorgen, had reeds verscheidene aanzienlijke huwelijks-partijen van de hand gewezen. Het ongeluk wilde dat zij dingsdag 's avonds de deur opende van de kamer waar haar vader ruste, om te zien of hij sliep. De heer *Boucheron* het gekras der deur hoorende, schiet uit zijn slaap, en door schrik bevangen, schuift hij schielijk het gordijn open, met den loop van een der pistolen, welke hij altoos geladen onder zijn oorkussen had liggen. Het schot gaat onverwijld af, en de jeugdige dochter, welke den rampzaligen vader in zijne bedwelmdheid niet herkend had, krijgt de volle laag in de borst en valt neder. Na een uur lijdens had zij den geest gegeven; maar ook de grijsaard is door de wanhoop weggerukt; eene hevige geraaktheid, door de smart veroorzaakt, had zich onmiddelijk verklaard, en al de pogingen der geneesheeren, om hem tot het leven terug te roepen, waren vruchteloos.

BELGIE.

ANTWERPEN, den 8. December. Zaturdag heeft men te Wilryck dood gevonden een boer dier gemeente. Hij was op zijn stoel bij het vuur gezeten, toen hij den geest gaf, en zijne twee kleine kinderen speelden zorgeloos aan zijne voeten en knieën, zonder dat deze iets van dien overgang bemerkten.

— Een boer van Rethy, die, uit hoofde van diefstal, tot zes maanden gevangenisstraf was veroordeeld, heeft zich op een zeer zonderbare wijze doen vervangen. Hij heeft een man gevonden die, voor eene zekere som geld, zich in zijne plaats gevangen heeft gegeven. Het is eerst vijf dagen na de inhechtenisneming, dat de prokureur des konings van Turnhout het bedrog is gewaar geworden, en den waren veroordeelden heeft kunnen doen vast zetten. Deze eischt thans, van zijn plaatsvervanger, de som terug die hij hem betaald heeft, en daar de plaatsvervanger zulks weigert, zal er een proces uit ontstaan.

— De vervoer van landverhuizers zal voor dit jaar weldra geëindigd zijn; nog slechts weinige schepen zullen binnen kort van Antwerpen vertrekken. Meer dan 13,000 landverhuizers hebben zich in 1846 aldaar ingescheept; volgens de contracten, welke reeds voor het volgend jaar zijn aangegaan, zal dit reeds zoo hooge cijfer door dat van 1847 nog aanmerkelijk overtroffen worden.

— Terwijl de ijverigste zwemmers en badgasten in dit jaargetijde de zeestranden hebben verlaten, zijn de inwoners van Oostende niet weinig verbaasd geweest, ziende binnen hunne muren aankomen een jong mensch van 25 à 26 jaren, rank van gestalte en uiterlijk van een zwak ligchaamsgestel. Deze gaat elken morgen, hoe koud het ook moge wezen, aan het zeestrand en dompelt zich onverschrokken in het kille pekelnat. Naar men verneemt, is de jongman een professor der universiteit te Bonn, wien de geneesheeren die krachtvolle remedie hebben voorgeschreven, om zich van eene lastige zenuwziekte te genezen. De lijder schijnt over die behandeling zeer voldaan, welke vele anderen zou hebben afgeschrikt.

NEDERLANDEN.

ARNHEM, den 7. December. Te Groenlo is dezer dagen eenige opschudding veroorzaakt door zekeren *Johannes te Linte*, een' kramer in petten, geboortig van Aalten, en thans wonende te Haaksbergen, in Overijssel. Hij verklaarde, dat de kapellaan *Gepkens* onschuldig was aan de misdaad, wegens welke dezelve veroordeeld was; dat hij, *Linte*, op den dag, toen de poging tot moord op *Maria Wiegerink*, was gepleegd, met deze in de Epsweide gemeenschap had gehad, maar door genoemden kapellaan door eenen vuistslag verdreven geworden was. De wonden zou *Maria Wiegerink* zich, volgens hem, wel zelve toegebragt hebben. Hij is door den kanton-regter in verhoor genomen, maar bij deze moeten zijne gezegden zoo verward geweest zijn, dat Zijn Ed. Achtb. zelfs geen' grond gevonden heeft, om hem te doen aanhouden.

— Het Weekblad *Asmodée*, welks uitgever zich thans in de gevangenis bevindt, berigt, dat het tweede regtsgeding tegen het Weekblad *de Burger*, zijnde het derde waarover de Heer *van Bevervoorde* zal moeten teregt staan, spoedig na de twee anderen een' aanvang nemen zal. Dit nieuwe derde geding is gegrond op een artikel geplaatst in No. 6 van den *Burger*, waarvan de markies *de Thouars* de schrijver is.

UTRECHT, den 5. December. Hadden wij kortelings de belooningen te vermelden van eenige dienstbodeu, die 30 en 32 jaren in eenen dienst zijn geweest, thans meldt men ons, dat *Susanna Magdalena Stramrood* bijna 56 jaren in éénen dienst heeft gewoond, en wel bij den heer *O. J. de Haart Az.* buiten de Tolsteegpoort. Zij kwam den 9. Januarij 1791, zijnde toen 15 jaren oud, als kindermeisje bij de vrouws ouders van den heer *de Haart*, en is nog in dat huisgezin dienende.

GORINCHEM, den 5. December. Als eene bijzonderheid deelen wij onzen lezers mede, dat een der bedienden van

DE ENGELSCHMAN EN DE PACHA.

—

…der den titel van Eothen heeft een advokaat te Londen, …er Kinglake, hoogst originele verhalen van eene reis in het … bekend gemaakt. Hij dagteekent zijne eerste gewaarwor… …uit Semlin, en deze gewaarwording heeft niets zeer onwaar…lijks. Het Oostenrijksche grondgebied verlatende, ontmoette … de overzijde der Savo de eerste Turken en den eersten …, welken hij immer had gezien. Van de kruijers spreekt …t zekeren eerbied; daar hij het hoogst opmerkelijk vindt, …bagaadje toe te vertrouwen aan mannen, die gewapend zijn …llerlei moordtuig, den gordel gevuld met een half dozijn …n, twee of drie ponjaarden van verschillende grootte en … alles ingelegd met zilver, en overigens gekleed in lompen, … uiterste ellende te kennen geven. Hun dom gelaat, hunne …ende blikken, terwijl zij de bagaadje der reizigers op …schouders laden, schenen naar zijne meening te willen …en, dat zij voor oneindig vereerenswaardiger zouden heb…houden, wanneer zij waren gebruikt, om ons den hals …snijden.

…den Pacha is de indruk minder. Aan het einde van eene …kamer wier eenige meubelering bestond in eene Europesche …e, en wier wanden met witte kalk waren bestreken, …aan Jupiter in zijne wolk, was de oude Mustapha bezig …arguile (lange pijp) te rooken. Na eerst een paar woorden …n vreemdeling te hebben gesproken, klapte hij in de han… Oogenblikkelijk, en zonder dat hunne naakte voeten het … gedruisch veroorzaken, zonder dat eene deur in hare schar…kraast, want slechts stoffen gordijnen worden op zijde …en, wordt het andere einde der zaal met gedienstige slaven gevuld. Eene als het ware van de lippen huns meesters gevallen sylbe doet terstond al hunne hoofden buigen en zij verdwijnen, altijd zonder het minste geraas, even als zoo vele stomme schijngedaanten. Weldra verschijnen de koffijdragers, brengende ieder een klein metalen kopje met den geurigen drank gevuld, alsook de pijpdragers, die met den brandenden tabak gevulden pot op den grond nederzettende, half ter neder knielen, om het amber mondstuk, waaruit de welriekende damp reeds te voorschijn komt, naar de lippen van den rooker te leiden.

Het onderhoud door middel van eenen tolk, dragoman wil ik zeggen, tusschen eenen pedanten Engelschman en eenen Turkschen stedehouder moet natuurlijk iets zeldzaam grappigs wezen. De heer Kinglake heeft niet nagelaten dit als eene parodie voor te stellen, en de wederzijdsche misvattingen der beide personadjen, verward en onverstaanbaar wordende door die van den tusschenpersoon, veranderen zonder de minste onwaarschijnlijkheid in de zonderlingste misverstanden en koddigste quiproquo's.

De Engelschman is welkom, zeide de Pacha met deftigheid; gezegend zij onder alle uren datgene waarin hij tot ons is gekomen!

De Pacha biedt u zijne komplimenten aan, herhaalde de tolk.

De Engelschman: doe hem ook mijn kompliment en voeg er bij, dat ik verheugd ben, de eer te hebben, hem te aanschouwen.

De dragoman (met zekeren ophef): Zijne heerlijkheid, deze Engelschman, meester van Londen, beheerscher van Ierland, overwinnaar van Frankrijk, heeft zijn gouvernement verlaten en zijne vijanden vergund adem te halen. Zorgvuldig vermomd, heeft hij met een gevolg, gering in aantal, maar trouw en aan zijnen persoon gehecht, de zeeën doorkliefd, om het glansrijke gelaat te bewonderen van den Pacha der Pacha's, den Pacha van het eeuwig pachalik van Karagholookoldur.

Op het hooren van enkele voor hem verstaanbare woorden wordt de Engelschman ongeduldig en zegt, wat drommel vertelt gij hem toch van Londen? De Pacha zal mij aanzien voor een gewoon bewoner van Cheapside. Heb ik u niet eens vooral verzocht te zeggen, dat ik een telg ben van de familie Mudcombe, van Mudcombe Park, graafschap Bedfort, dat ik opperregter van dat graafschap zoude zijn geweest, indien ik mijne regten had willen doen gelden, dat ik stedehouder ware geweest, zonder het onbegrijpelijke gedrag van lord Mountpromise, die geene zijner beloften is nagekomen; dat ik kandidaat was bij de jongste verkiezingen van Goldborough en dat ik onmisbaar lid van het Parlement zoude zijn geworden, indien men niet door magt van geld de leden van mijn comité had omgekocht. Indien gij van mijn persoon spreekt, zeg dan toch niets dan de zuivere waarheid.

De dragoman (door het verwijt verstoord): Deze barriende Engelschman, die telg van Mudcombe, hoofdleverancier van Goldborough; en chef der policie in het graafschap Bedford had kunnen zijn, verhaalt u zijne deugden en somt u zijne titels op.

De Pacha: De eindpaal zijner vereerenswaardigheid is even onbereikbaar als de grenzen der aarde. De catalogus zijner roemrijke daden is even schitterend als het gewelf des hemels.

De dragoman (tegen den reiziger): De Pacha feliciteert Uwe Excellencie.

De Engelschman (verwonderd): Voor den droes waarom feliciteert hij mij? Wegens mijne mislukte verkiezing te Goldborough? Doch laten wij daarover heen stappen. Ik wenschte zijne zienswijze te kennen nopens den tegenwoordigen staat van het Turksche rijk. Zeg hem, dat ons Parlement vergaderd is en dat eene troonsaanspraak wordt gehouden, waarbij Groot Brittanje zich heeft verbonden, om de staten van den Sultan in hunnen tegenwoordigen onverkorten omvang te bewaren.

De dragoman (tegen den pacha): Deze telg van Mudcombe, deze heer, die chef van de policie in het graafschap Bedford had kunnen wezen, doet Uwe Hoogheid weten, dat in Enge-

den heer *Hendrik Polotiet*, tabaks-verkooper alhier, *Barend de Munnik* genoemd, op den 4. dezer zijn' *zeventigsten* verjaardag vierende, te gelijk het genoegen genoot, zijne *zestigjarigen* dienst bij zijnen tegenwoordigen meester en diens vader en grootvader te gedenken. Moge dit voorbeeld den dienstbaren stand in de maatschappij doen zien, hoe oppassendheid en trouw beloond worden, en den weg openen, om in gevorderden leeftijd hun bestaan te verzekeren.

— Men heeft in de laatste tijden al zeer zonderlinge kunstmiddelen zien te baat nemen, om de bijzondere aandacht des publieks te vestigen op de advertentiën, waarbij de eene of andere koopwaar bij uitnemendheid tot lage prijzen wordt te koop aangeboden. In Duitschland schijnt men die kunst almede goed te verstaan. De volgende advertentie is letterlijk uit een Leipziger dagblad overgenomen.

« Ik ondergeteekende heb altijd met mijnen broeder in vijandelijke gezindheid geleefd. Daar mijn broeder thans gestorven is en mij zijnen geheel geassorteerden winkel als erfgenaam heeft nagelaten, bid ik het hooggeëerde publiek dringend: mij, zoo spoedig mogelijk, alles voor eenen *spotprys* af te koopen, wat mij aan dien gehaten broeder zoude kunnen doen herinneren; zoo goedkoop zal voorzeker nooit meer gekocht worden, daar ik op twee van zijne eigene artikelen nog een derde van de mijne op den koop toe geef!" S. G. SÖHNR."

MENGELINGEN.

Wij hebben, zegt *de Tyd*, een berigt medegedeeld van onzen correspondent uit den Oost, welke verzekert en tot bewijs zijner verzekering, letterlijk de bepaling te lezen geeft, dat de Oost-Indische regering, in het traktaat met DIEPO NEGRO, zich heeft verbonden, om door alle middelen, die onder haar bereik zijn, de uitbreiding van het Christendom tegen te gaan.

Wij waren bij de eerste inzage van dit berigt huiverig het openbaar te maken, zoo ongeloofelijk kwam het ons voor. Dan de stellige bewering van den schrijver, die onder alle mogelijke opzigten geloofwaardig is, heeft ons niet de vrijheid gelaten, om het, voor de eer der regering, in twijfel te trekken.

Wij hadden daartoe te minder reden, omdat de minister van koloniën bij de verdediging van het ontwerp ter regeling van het koloniaal batig slot, door den heer VAN GOLSTEIN opgeroepen, om zich over de godsdienstige aangelegenheden in den Oost te verklaren, zich de uitdrukking had laten ontvallen, dat de Christelijke Godsdienst in den Oost slechts geduld wordt.

Schijnt die verklaring van den minister niet de bevestiging te zijn van het berigt van onzen correspondent? Moet dat geduld zijn der Christelijke godsdienst niet worden beschouwd als de onvermijdelijke gevolgtrekking van het traktaat van 1830 met DIEPO NEGRO gesloten?

Men zoude misschien nog kunnen aarzelen, om tot die gevolgtrekking over te gaan, indien de regering niet stilzwijgend ware gebleven bij de verontwaardiging, welke die mededeeling heeft opgewekt.

Naauwelijks was deze door ons ter kennisse van het publiek gebragt, of zij is onmiddelijk door een groot aantal bladen overgenomen met eene verbazing, welke den godsdienstzin van Neêrlands volk eer aandoet. Men heeft de waarheid van het berigt betwijfeld; omdat de bewuste bepaling van het traktaat zoo goddeloos is. Inderdaad er is niet één christelijk gemoed, dat niet met een heilig afgrijzen zal hebben bejegend de schandelijke toezegging, welke men te regt gedurende 16 jaren, voor het oog van de beschaafde wereld heeft verborgen gehouden. Waarom zwijgt de regering? Is dat stilzwijgen niet eene bekentenis? Wij vreezen het.

Intusschen wij hopen, dat de regering zich door één harer organen zal verklaren, of althans, dat de leden der Tweede Kamer bij de eerste gelegenheid de beste ophelderingen zullen vorderen, en des noodig zullen protesteren tegen een traktaat, dat de menschheid ontcert, en Nederland tot schande strekt.

Wij spreken niet van de goddeloosheid van het artikel; deze is zoo in het oog loopend, dat elke toelichting overbodig is, maar het is onmenschelijk en onstaatkundig.

Het is een feit, dat zonder het christendom geen volk beschaafd werd. Men kan een volk onderwijs geven; men zal het daardoor onze behoeften doen kennen, maar men zal het niet beschaven, dan door de mededeeling van het Christendom. Het christelijk Nederland heeft zich derhalve door het traktaat verpligt, om de inlandsche bevolking te laten prijs geven aan de barbaarschheid, waarin zij leeft; het heeft zich verpligt zeven millioen menschen, waarvan zij leeft, waarvan het zich verrijkt door het uit te mergelen, bij wedervergelding niet veredeling van ziel en hart te schenken, maar ze te laten in de schaduwe des doods, naar ziel en ligchaam verlaagd en verdierlijkt. De Javaan is dan voor een Nederlander als een geminacht lastdier, dat diensten bewijst, en daarvoor een schraal voedsel en loon ontvangt. Doch hun valt niet eens de eer te beurt van zoo wel te worden verzorgd, als een lastdier. Zij worden gevreesd; weinig, het is waar, want zij zijn een goed volk, maar dan toch eenigzins, omdat zij zeven millioen in getal zijn.

Wij vragen daarom, is die behandeling menschelijk? Is dat menschlievend? Of is het niet liever schandelijk? Is het niet ten smaad onzer philantropische eeuw, die hoog opgeeft van hare bezorgdheid voor den evenmensch, maar die zorg even hoog opvijzelt in woorden, als zij arm is in daden, en pietig in resultaten. Het is eene schande, die nergens eenige verschooning kan vinden; nergens — want de handelwijze is tevens onstaatkundig.

Zoo dikwijls de godsdienst is te baat genomen, om opstand in Java te veroorzaken, zoo dikwijls ook heeft men kunnen ondervinden, dat de godsdienst slechts een voorwendsel is geweest. Welnu, het traktaat heeft dat voorwendsel niet ter zijde gesteld, maar integendeel bestendigd. Altijd zal een of ander fanatiek hoofd, dat moed en talent bezit, om zijn vaderland op ons te willen herwinnen, met op het traktaat te wijzen, gelegenheid vinden, om de Javanen tegen ons op te ruijen. En zulks des te gemakkelijker, omdat de nationaliteit der Javanen bijna haren eenigen grondslag heeft in de godsdienst.

Men kan dan ook zien, hoever wij zijn gevorderd met het systeem, dat wij in den Oost volgen. Wij hebben het onlangs gezegd, en wij herhalen het, wij staan tegenover de Javanen, gelijk op den dag toen wij ze overwonnen hebben, dat is vijandig. Wij zijn niet genaturaliseerd in onze bezittingen. De scheidsmuur, die tusschen ons en hen is opgetrokken, juist daardoor, dat men ze niet beschaaft door de invoering van het Christendom, is oorzaak van die stelling, welke ons vroeg of laat het bezit van den Oost moet kosten.

Had men door de Christelijke beschaving den grondslag van de nationaliteit weg genomen, dan had men tevens alles verwijderd, wat aanleiding kan geven tot opstand, omdat men dus ook te gelijk het fanatismus had geweerd en billijkheid van administratie ingevoerd. Want het een moet het ander volgen.

Dit zij genoeg voor heden. Wij hebben de aandacht willen vestigen op dit gewigtig punt, wij hopen, dat onze stem weerklank zal vinden in het land. Wij verwachten, dat de pers bij het stilzwijgen der regering, zich met ons zal vereenigen, om het gedrag der Oost-Indische regering te schandvlekken; en dat de vertegenwoordiging, zoo niet eenparig, dan toch voor een groot en aanzienlijk gedeelte daartegen zal protesteren.

ALLERLEI.

Een oud heer, een jong lief vrouwtje gehuwd hebbende, was ontzettend jaloersch. Een vriend van hem, dien wij DOKS zullen noemen, bezocht hem na zijn huwelijk eens als te voren, hetwelk den man nu volstrekt niet meer beviel. Op eenen avond bij het souper, hield hij zich, als of hij insliep ten einde alles te hooren en met een half geloken oogje te zien. Ongelukkig echter bedierf de knecht alles. Deze wanende dat zijn heer sliep en dat de beide anderen te diep in gesprek waren, nam ter sluik eene flesch wijn, die digt bij zijn heer stond, weg. Doch nu sprong het heerschap op en riep: Neen schelm! ik sliep alleen voor DOKS!

—

Een besje van 70 stond bij het doodbed van haren KORNELIS, die 80 jaren op dit beneden rond had gewandeld. Van smart over het verlies, riep zij: « Ach! KNELIS! KNELIS! moet gij nog sterven op uwen ouden dag!"

O 't wordt een strijd op dood en leven,
Een strijd als nooit de waereld zag!
Germanje zal het slagsein geven!
Germanje dondert: « op! 't is dag! ...
VOORUITGANG! ORDELIJKE VRIJHEID,
In muzentempel, staat en kerk!"
VOORUITGANG *onder Gods nabijheid*, —
O dat stelt wilkeur, almagt perk!

MARQUIS DE TUQUAN,

—

De woekeraar VAN SCHRAAP *ligt op het ziekbed neer*
Zijn vonnis is geveld, daar is geen redding meer!
Bloedzuigers worden nu den kranken aangelegd,
Maar ziet! geen enk'le, die zich aan het ligchaam hecht
De dieren weten het, wat maaltijd men hun biedt,
Zij zuigen aan het lijf van huns gelijken niet!

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 10. December. Sedert den 8. dez albier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Johannes, J. Hoffs, St. Petersburg, rogge.

Voor Gend bestemd:

Bien, P. D Mentz, Callendsburg, rogge.

BATH, den 7 December. Gedurende de maand Nov jl., zijn aan het kantoor van expeditie en betaling alhier navolgende schepen.

Ingeklaard: 148 met steenkolen, 28 met zinksteen, 4 stukgoed, 15 met straatsteen, 1 met hop, 3 met kalk, hout, 3 met vruchten, 3 met meubelen, 2 met tarwe, houtwerk, 2 met fabrijkwerktuigen, 2 met houtskolen, lijnzaad, 1 met hardsteen en 65 ledige schepen; te zamen waarvan 151 onder Nederlandsche en 72 onder Belgische 112 ledige visch- en mosselschepen, benevens 48 stoombo

Uitgeklaard, 8 met koffij, 21 met hooi, 8 met meekra met bokking, 8 met haring en zoutevisch, 10 met tar met rogge, 14 met garst, 3 met boonen, 2 met erwten, koolzaad, 2 met raapkoeken, 1 met haver, 6 met kaas, ajuin, 3 met ruw vlas, 3 met schapenwol, 1 met suiker, groenten, 11 met hoepen en biezen, 10 met haardasch, tufsteen, 7 met secreetmest, 1 met lijnzaad, 1 met jene met hout, 2 met stroo, 28 met stukgoed, en 102 ledige pen, te zamen 292, waarvan 219 onder Nederlandsche onder Belgische vlag, 123 geladen visch- en mosselschep nevens 50 stoombooten.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende artikelen te MIDDELBURG,

10 December 1846.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mu	
O. Z. Tarwe (1845) . .	- 11.00	W. Paardenboonen .	f
N. dito dito . . .	- 11.30	W. Gr. Erwten . .	-
O. Walch. Tarwe (1845)	- 11.25	W. Witte dito . .	-
Nieuwe dito . . .	- 11.50	Z. Paardenboonen .	-
O. Rogge (1845) . .	- 9.50	N. Z. Gr. Erwten . .	-
N. dito	- 10.00	W. Koolzaad . . .	-
Winter garst (1845)	- 6.20	Zomer dito . . .	-
Zomergarst	- 5.90	Raapolie . .	f 38.0
Haver	- .	Patentolie . .	- 40.0
Boekweit	- .	Lijnolie . .	- 35.5
W. Witteboonen . .	- 11.50	Lijnkoeken f .	de
Dito Bruineboonen .	- 11.50	Raapkoeken .	-

Stads-Poorten.

Opening des morgens ten 5 1/2 ure.
Sluiting des avonds 5 «
Finale sluiting. De Waterpoorten ten 9 ure en de L... en Bruggepoort ten 10 ure.

land de sprekende Kamers vergaderd zijn en dat de geheelheid van de bezittingen des Sultans voor altijd en ten eeuwigen dage is gewaarborgd geworden door eene aanspraak van den fluweelen stoel.

De pacha: Wonderdadige stoel! Bewonderenswaardige Kamers! Whirr whirr, alles op wielen. Whizz; whizz, alles door stoom! Zonderling volk! Ongeloofelijke stoel en Kamers! Whirr, whirr, whizz, whizz, overal stoom, overal wielen.

De Engelschman (al meer en meer verbaasd): Wat beteekent dit fluitend geluid van den Pacha? Wil hij misschien te kennen geven, dat ons gouvernement zijn woord niet zal houden jegens den Sultan?

De dragoman (met eerlfied): Geenszins, Uwe Excellencie; maar hij zegt dat de Engelschen spreken met wielen en stoom.

De Engelschman: Dat is overdreven; niettemin kunt gij hem zeggen, dat wij onze machinen tot eenen hoogen trap van volkomenheid hebben gebragt; voeg er bij, en dit zal hem verbazen, ingeval op eenige plaats, al ware het twee of drie honderd mijlen afstands van Londen, een oproer uitbarste, wij in weinige uren tijds duizende soldaten derwaarts kunnen zenden, om de openbare rust te herstellen.

De dragoman: Zijne Excellentie, deze heer van Mudcombe, doet uwe Hoogheid opmerken, dat ingeval de Ieren, of de Franschen, of de Indianen tegen de Engelschen opstonden, geheele legers van soldaten en batterijen geschut midden in Londen in een groot gat worden geworpen, waarna zij, paf! in minder tijd dan er noodig is om een patroon af te bijten, van onder den grond wederom te voorschijn komen bij Manchester, Dublin, Parijs of Delhi, om de vijanden van Engeland zonder genade te verdelgen.

De Pacha (met een teeken van goedkeuring): Dit was mij bekend. Men had mij dit alles juist zoo verhaald. Ik kan mij die machinen, welke gij bedoelt, zeer goed voorstellen. De Engelsche legers reizen op de rookwolken; die uit de kokende ketels opstijgen en gloeijende kolen dienen hun tot paarden. De schepen der Engelschen zijn talrijker dan de vliegen; hunne gedrukte katoenen overdekken de gansche aarde. Zij hebben kooplieden, wier achterhuizen opgevuld zijn met de oude troonen, door hen in Oost-Indië buit gemaakt. Het scherp hunner degens snijdt de klingen van Damascus door midden, alsof het grashalmen waren.

De dragoman (tegen den Engelschman): De Pacha brengt zijne hulde aan de Engelsche messen en de Oost-Indische kompagnie.

De Engelschman: Wat de messenmakerij betreft, heeft de Pacha geen ongelijk. Ik heb mijne Turksche sabels tegen de degens van onze officieren op Malta beproefd en zij sneden mijnen sabel in tweeën als of zij het blad van eenen roman ware geweest. Maar zeg den Pacha, dat wij niet uitsluitend een fabriekmatig volk zijn. De landbouwkundige kwestien hebben in de laatste tijden groote vorderingen gemaakt. De teelt der rapen heeft zich sterk verbeterd. Gelooft gij, dat hij daarin weinig belang stelt, vertel hem dan wat van onze vrijheden, van het vertrouwen, hetwelk men in de eerlijkheid van het nationale karakter stelt. Zeg hem, dat de Britsche Yeoman, God dank! nog de Britsche Yeoman is,

De Pacha (nadat hij de dragoman heeft gehoord): Dat alles is waar; ik twijfel daar niet aan. In geheel de wereld zijn de Engelschen het meest gevorderd en de beste, want de Russen zijn varkens, die gedresseerd zijn, om te vechten; de Duitschers zijn kinderen, die liggen te slapen; de Italianen zijn alleen goed om te zingen; de Franschen zijn dienaren der dagbladen, Grieken zijn wevers van logens; maar de Engelschen en mannen gelooven aan eenen eenigen God, zijn getrouw, a koran en vernietigen de afgodsbeelden; derhalve aanbid Engelschen eenen eenigen God, zij hebben afschuw voor derde beelden, zij spreken altijd waarheid en zijn getro een boek; en alhoewel zij wijn drinken, spreken toch die die zeggen, dat zij hunnen profeet vereeren alsof het God en dat zij spek eten, niets dan logentaal, logens, welke Grieken afkomstig zijn en door de joden verder worden ve

De dragoman (deze redevoering te moeijelijk vindende o te brengen): De Pacha feliciteert het Britsche volk.

De Engelschman (opstaande): Het is genoeg. Bedank cha in mijnen naam voor zijne gastvrijheid, maar inzon om dat hij mij paarden heeft verschaft en zeg hem, dat i reis moet vervolgen.

De Pacha (op zijnen divan zich verheffende, nadat hij d den had verstaan): Gelukkig zijn de vaders en de moed paarden, die Zijne Excellentie naar den eindpaal van zij spoedige reis zullen voeren. Moge de zadel, welke zijn lijkheid zal bestijgen, tot aan de poorten der heilrijke da glijden, gelijk een boot op den derden stroom van het Moge de Engelschman den slaap der Koningen slapen, zijne vrienden hem omgeven; en, wanneer zijne vijan in het veld bevinden, mogen dan zijne vlammende o duister verlichten met eenen gloed, rooder en brandend de oogappels van tien tijgers. Vaarwel.

De dragoman (het onderhoud spoedig willende besluite Pacha wenscht u eene goede reis.

TE VLISSINGEN, BIJ A. W. VAN BIEHEN.